

KOMMISJONSREKOMMANDASJON

2017/EØS/70/34

av 19. mars 2010

om godkjenning av systemer for mobilkommunikasjonstjenester om bord på fartøyer
(MCV-tjenester)

(2010/167/EU)(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (rammedirektivet)⁽¹⁾, særlig artikkel 19 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) i2010-initiativet, som utgjør den strategiske rammen for et europeisk informasjonssamfunn, fremmer en åpen og konkurransebasert digital økonomi i Den europeiske union, legger vekt på at informasjons- og kommunikasjonsteknologi skal være en drivkraft for integrering og livskvalitet og understreker fordelene ved enkel tilgang til informasjons- og kommunikasjonsmidler i alle deler av dagliglivet.
- 2) Mobilkommunikasjonstjenester om bord på fartøyer (heretter kalt «MCV-tjenester») brukes om bord på frakte- og passasjerfartøyer som går i fart innenfor sjøterritoriet til Den europeiske union og i internasjonalt farvann, og er ofte av felleseuropeisk eller mellomstatlig art. Systemer som leverer MCV-tjenester (heretter kalt «MCV-systemer») tar sikte på å utfylle dagens mobilforbindelser i de områder av sjøterritoriet til medlemsstatene i Den europeiske union, slik det er definert i De forente nasjoners havrettskonvensjon, som ikke er dekket av jordbaserte mobilnett.
- 3) Et særskilt MCV-system består vanligvis av én eller flere pikocellebasestasjoner om bord på fartøyer (heretter kalt «fartøybasestasjon») som gir tilgang til et GSM-basisnett via en backhaul-forbindelse, for

eksempel via satellitt. Fartøybasestasjonen i et slikt system muliggjør nettgjesting via passasjerenes eller mannskapets egne GSM-mobilterminaler.

- 4) I dag drives MCV-tjenester kommersielt bare ved bruk av GSM-standarden og bare i frekvensbåndene 880–915 MHz og 1710–1785 MHz for oppforbindelse (fra terminal til basestasjon) og frekvensbåndene 925–960 MHz og 1805–1880 MHz for nedforbindelse (fra basestasjon til terminal). I framtiden kan de imidlertid bli utvidet til andre jordbaserte offentlige mobilkommunikasjonssystemer som drives etter andre standarder og i andre frekvensbånd.
- 5) Det bør skilles mellom driften av særskilte MCV-systemer og den utvidede dekningen som tilbys av jordbaserte, elektroniske mobilkommunikasjonsnett i sjøterritorier, i den grad dette er basert på operatørens rett til å etablere og drive jordbaserte mobilnett.
- 6) En samordnet tilnærming til regulering av MCV-tjenester vil gjøre det enklere å yte slike tjenester i hele Den europeiske union og dermed bidra til å oppfylle målene for et felles marked i Unionen. Det vil også bidra til å sikre sømløs mobilforbindelse for forbrukere og virksomheter og øke mulighetene for nyskapende kommunikasjonstjenester til sjøs.
- 7) Når medlemsstatene skal gi tillatelse til bruk av spektrum til yting av MCV-tjenester, må de overholde bestemmelsene i direktiv 2002/21/EF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/20/EF av 7. mars 2002 om tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (tillatelsesdirektivet)⁽²⁾. I henhold til artikkel 9 nr. 1 og 2 i direktiv 2002/21/EF bør medlemsstatene særlig sørge for en effektiv forvaltning av radiofrekvenser til elektroniske kommunikasjonstjenester i sitt territorium og fremme harmonisering av radiofrekvensbruken i hele Unionen på en måte som ivaretar behovet for å sikre en effektiv bruk av radiofrekvenser.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 72 av 20.3.2010, s. 42, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 201/2013 av 8. november 2013 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 19 av 27.3.2014, s. 30.

⁽¹⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 21.

- 8) I henhold til direktiv 2002/21/EF skal medlemsstatenes nasjonale reguleringsmyndigheter bidra til utviklingen av et felles marked, blant annet ved å fjerne gjenværende hindringer for levering av elektroniske kommunikasjonsnett, tilhørende ressurser og tjenester samt elektroniske kommunikasjonstjenester på det europeiske plan og ved å oppfordre til oppbygging og utvikling av transeuropeiske nett og samvirkingsevne mellom felleseuropeiske tjenester samt ende-til-ende-forbindelse. De bør også fremme konkurranse innenfor levering av elektroniske kommunikasjonsnett, elektroniske kommunikasjonstjenester og tilhørende ressurser og tjenester, blant annet ved å oppfordre til effektiv bruk og sikre effektiv forvaltning av radiofrekvenser og nummerressurser.
- 9) I henhold til direktiv 2002/20/EF bør tillatelsesordningen for levering av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester være så lite tyngende som mulig for å fremme utviklingen av nye elektroniske kommunikasjonstjenester og felleseuropeiske kommunikasjonsnett og -tjenester, og for å gi tjenesteytere og forbrukere mulighet til å utnytte stordriftsfordelene i et felles marked.
- 10) I samsvar med artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2002/20/EF kan adgangen til å tilby elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester, med forbehold for de særlige forpliktelsene omhandlet i artikkel 6 nr. 2 eller bruksrettene omhandlet i artikkel 5, bare gjøres betinget av en generell tillatelse.
- 11) I henhold til artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2002/20/EF bør medlemsstatene, dersom det er mulig, og særlig dersom faren for skadelig interferens er ubetydelig, ikke gjøre bruken av radiofrekvenser betinget av tildeling av individuelle bruksretter, men av generelle tillatelser som omfatter vilkårene for bruk av slike radiofrekvenser.
- 12) Under forutsetning av at de tekniske vilkårene fastsatt i kommisjonsbeslutning 2010/166/EU⁽¹⁾ er oppfylt, vil faren for skadelig interferens forårsaket av MCV-drift være ubetydelig. Generelle tillatelser bør derfor i prinsippet gis av medlemsstatene for bruk av radiospektrum til yting av MCV-tjenester.
- 13) I noen medlemsstater er bruken av spektrum til yting av MCV-tjenester i dag betinget av tildeling av individuelle retter. Denne framgangsmåten for tildeling av tillatelser bør revurderes, blant annet på bakgrunn av erfaringene med hensyn til yting av MCV-tjenester i medlemsstatenes sjøterritorium.
- 14) I samsvar med artikkel 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/114/EF av 16. september 2009 om endring av rådsdirektiv 87/372/EØF om avsetting av frekvensbånd for samordnet innføring av et felleseuropeisk digitalt offentlig landmobilt kommunikasjonssystem i Fellesskapet⁽²⁾ bør medlemsstater undersøke om den eksisterende tildelingen av 900 MHz-båndet til konkurrerende mobiloperatører på deres territorium kan forventes å vri konkurransen på de berørte markedene for mobiltelekommunikasjon, og avhjelpe slik vridning i samsvar med artikkel 14 i direktiv 2002/20/EF. Medlemsstater bør ved behov vurdere å benytte denne anledningen til å endre eventuelle gjeldende brukseneretter som er gitt til operatører av jordbaserte mobilnett, slik at de ikke utelukker yting av MCV-tjenester i disse frekvensene.
- 15) Medlemsstatene bør dele opplysninger med hverandre og med Kommisjonen for å løse eventuelle problemer med skadelig interferens forårsaket av MCV-tjenester. I de tilfeller der Kommunikasjonskomiteen og Radiospektrumkomiteen kan bidra til å finne løsninger på slike problemer, bør Kommisjonen underrette disse komiteene.
- 16) I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF av 7. mars 2002 om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (direktivet om leveringspliktige tjenester)⁽³⁾ skal medlemsstatene sikre at sluttbrukere og forbrukere får tilgang til åpne og ajourførte opplysninger om gjeldende priser og takster samt om standardvilkår for tilgang til og bruk av offentlig tilgjengelige telefontjenester. I direktivet oppfordres også medlemsstatene til å sikre at forbrukere som abonnerer på tjenester som gir tilknytning og/eller tilgang til det offentlige telefonnettet, har rett til en kontrakt med ett eller flere foretak som tilbyr slike tjenester, som blant annet gir nærmere opplysninger om priser og takster og hvordan ajourførte opplysninger om alle gjeldende takster og vedlikeholdsavgifter kan innhentes.
- 17) Internasjonale avtaler om sjøsikkerhet og/eller offentlig sikkerhet bør ikke påvirkes negativt av driften av MCV-tjenester.
- 18) De rettslige og tekniske aspekter ved en felles metode for tillatelse til bruk av spektrum til yting av MCV-tjenester i Den europeiske union bør overvåkes for å sikre at de er hensiktsmessige med tanke på det overordnede målet om å unngå skadelig interferens, og dersom dette ikke er tilfellet, bør egnede utbedringstiltak vurderes.

⁽¹⁾ EUT L 72 av 20.3.2010, s. 28

⁽²⁾ EUT L 274 av 20.10.2009, s. 25.

⁽³⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 51.

19) Tiltakene fastsatt i denne rekommendasjon er i samsvar med uttalelse fra Kommunikasjonskomiteen —

UTFORMET DENNE REKOMMANDASJON:

1. Formålet med denne rekommendasjonen er å samordne nasjonale vilkår og framgangsmåter for godkjenning knyttet til bruk av radiospektrum til mobilkommunikasjonstjenester om bord på fartøyer (MCV-tjenester) i medlemsstatenes sjøterritorium for å gjøre det enklere å innføre slike tjenester i hele Unionen og for å unngå at MCV-tjenester forårsaker skadelig interferens for jordbaserte, elektroniske mobilkommunikasjonstjenester.

Nasjonale vilkår og framgangsmåter for godkjenning nevnt i denne rekommendasjonen får anvendelse uten at de berører rettslige forpliktelser om sjøsikkerhet og offentlig sikkerhet eller regler og/eller administrative bestemmelser om utstyr til MCV-tjenester som er innført av medlemsstatene i samsvar med Den europeiske unions regelverk, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/5/EF av 9. mars 1999 om radioutstyr og teleterminalutstyr og gjensidig godkjenning av utstyrets samsvar⁽¹⁾ og eventuelle andre gjeldende EU-dokumenter eller internasjonale dokumenter om maritimt utstyr.

2. Med «mobilkommunikasjonstjenester om bord på fartøyer (MCV-tjenester)» menes elektroniske kommunikasjonstjenester, som definert i artikkel 2 bokstav c) i direktiv 2002/21/EF, som tilbys av et foretak for å gjøre personer om bord i et fartøy i stand til å kommunisere gjennom offentlige kommunikasjonsnett ved hjelp av et GSM-system uten at det opprettes direkte forbindelser med jordbaserte mobilnett.

3. Denne rekommendasjonen får anvendelse på tillatelse til bruk av radiospektrum i frekvensbåndene fastsatt i beslutning 2010/166/EU til yting av MCV-tjenester i medlemsstatenes sjøterritorium, som definert i De forente nasjoners havrettskonvensjon. Yting av MCV-tjenester på åpent hav, satellittkommunikasjon mellom fartøyer og romstasjoner og yting av satellittbaserte mobiltenester til sluttbrukere om bord på fartøyer faller utenfor denne rekommendasjons virkeområde.

4. Medlemsstatene bør, senest tolv måneder etter at denne rekommendasjon er vedtatt, treffe alle nødvendige tiltak for å tillate bruk av spektrum i de frekvensbånd eller delbånd som er gjort tilgjengelige i samsvar med beslutning 2010/166/EU, til yting av MCV-tjenester i statens sjøterritorium om bord på fartøyer av egen nasjonalitet og eventuelt bruk av spektrum til yting av MCV-tjenester i statens sjøterritorium.

5. Medlemsstatene bør ikke tillate bruk av spektrum til yting av MCV-tjenester med mindre slik bruk oppfyller de tekniske vilkårene fastsatt i beslutning 2010/166/EU.

6. Medlemsstatene kan kreve at MCV-systemene bare bruker de angitte frekvensbåndene eller delbåndene som, i samsvar med beslutning 2010/166/EU, er gjort tilgjengelige for drift av MCV-systemer i statens sjøterritorium.

7. Medlemsstatene bør gjøre bruk av spektrum til yting av MCV-tjenester betinget av en generell tillatelse. Dersom bruk av spektrum til yting av MCV-tjenester er betinget av tildeling av individuelle rettigheter, bør medlemsstatene så snart som mulig og senest innen tre år etter at denne rekommendasjon er vedtatt, revurdere behovet for slike individuelle rettigheter og ha som mål å innarbeide vilkårene knyttet til slike rettigheter i en generell tillatelse, uten at det berører artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2002/20/EF.

8. Medlemsstatene bør, senest tolv måneder etter at denne rekommendasjon er vedtatt, ikke kreve noen ytterligere tillatelse for bruk av spektrum som er gjort tilgjengelig til yting av MCV-tjenester i statens sjøterritorium, dersom MCV-systemets bruk av spektrum allerede er godkjent av en annen medlemsstat i samsvar med statens tillatelsesordning og denne rekommendasjon.

9. Medlemsstatene bør vurdere å ikke kreve ytterligere godkjenning for bruk av spektrum i deres sjøterritorium til yting av MCV-tjenester om bord på fartøyer fra tredjestater, forutsatt at bruk av spektrum til yting av MCV-tjenester på slike fartøyer allerede er godkjent av den aktuelle staten under samme vilkår som de som er fastsatt i beslutning 2010/166/EU.

10. Medlemsstater som før denne rekommendasjonen ble vedtatt, har gitt individuelle brukseneretter til levering av jordbaserte, elektroniske mobilkommunikasjonsnett og/eller tjenester som også omfatter statens sjøterritorium, i frekvensbånd eller delbånd som er gjort tilgjengelige for drift av MCV-systemer, bør ved første gjennomgang, endring, utvidelse eller fornyelse av slike brukseneretter ved behov endre disse, på grunnlag av enten nasjonal lovgivning eller EU-lovgivning, for å tillate drift av MCV-systemer i statens sjøterritorium. I påvente av første gjennomgang, endring, utvidelse eller fornyelse bør den berørte medlemsstaten fremme yting av MCV-tjenester i sitt sjøterritorium ved hjelp av handel med radiospektrum, deling av radiospektrum eller andre lignende ordninger med de operatørene av jordbaserte mobilnett som innehar nevnte eneretter.

⁽¹⁾ EFT L 91 av 7.4.1999, s. 10.

11. Medlemsstatene bør samarbeide aktivt på en konstruktiv og solidarisk måte og ved behov ta i bruk gjeldende framgangsmåter for å håndtere eventuelle problemer med skadelig interferens som angivelig er forårsaket av MCV-systemer.
12. Dersom det oppstår problemer med skadelig interferens som angivelig er forårsaket av et MCV-system som er underlagt en annen medlemsstats jurisdiksjon, bør medlemsstatene straks underrette den aktuelle medlemsstaten og Kommisjonen. Ved behov bør Kommisjonen underrette Kommunikasjonskomiteen og Radiospektrumkomiteen om ovennevnte problem for å finne en løsning.
13. Medlemsstaten som har jurisdiksjon over det MCV-systemet som antas å forårsake den skadelige interferensen med tjenester i territoriet til en annen medlemsstat, bør reagere og omgående avhjelpe interferensen.
14. Medlemsstatene bør treffe alle nødvendige tiltak for å sørge for at forbrukere og andre sluttbrukere blir tilstrekkelig underrettet om vilkårene for bruk av MCV-tjenester.
15. Medlemsstatene bør overvåke bruken av spektrum til yting av MCV-tjenester, særlig det som gjelder faktisk eller mulig skadelig interferens, og underrette Kommisjonen om resultatene slik at denne rekommendasjon kan vurderes på nytt ved behov.

Utferdiget i Brussel, 19. mars 2010.

For Kommisjonen

Neelie KROES

Visepresident